

door: MARJA-RADJANY.

„DE MENS”.... DE GODDELIJKE „TERMINOLOGIE”
EN ZIJN ZELFSTANDIGHEID.

XXXI.

Alléén door de „Goddelijke Terminologie”... lezer, leert de mens zich kennen, daarenboven zijn zelfstandigheid, als mens, als Goddelijk leven, als persoonlijkheid. De mens denkt niet door zijn hersenen, doch door het gevoelsleven, hersenen zijn organen, die het gevoelsleven opvangen en doorsturen tot andere organen en is het „uwerwerk” Mens. Bezit ge geen taal om uw gevoelens te verstoffelijken, dan kunt ge slechts geluiden maken, doch de werking en de te volgen gevoelens door de hersenen blijft één wereld. Door de Goddelijke Terminologie, de levenswetten dus... leren wij al die machtige gaven kennen en zijn bovendien te ontleden en te verklaren. Nu wordt alles eenvoudig, zelfs de diepste problemen voor de mens liggen open voor zijn persoonlijkheid, want God heeft niets verborgen gehouden voor Zijn leven, niets!

Een planeet is moederschap. De Zon is voor de mens een „zij”, doch de Zon is niets anders dan **vaderschap voor het Universum** als organisme. Het bewijst dat de Astronoom het Universum, Zon en Maan nog niet kent.

Een bloem is vrouwelijk, doch de eigenlijke bloem is mannelijk, omdat de bloem vanuit haar bron nieuw leven geschapen heeft en de bloem is! En ook daarin ziet ge weer het Universum terug, tot de „Albron” er in is waar te nemen, voor elke bloem. Voor het Universum, wij hadden het daar reeds over, zien wij bewust moeder- en vaderschap en onbewuste baring en schepping. De planeten, die géén leven hebben voortgebracht, vertegenwoordigen die halfbewuste baring en schepping, doch thans hebben zij een andere taak voor het organisme Universum te verrichten en is te verklaren. Nu ligt het Universum voor ons open! Volkomen! Niets is er meer of wij kennen de eigen zelfstandigheid voor dat planetenleven en bewustzijn voor God! Niets, alles spreekt vanuit de eigen zelfstandigheid tot de mens! Ook dat organisme móét dus een „ziel, geest en persoonlijkheid bezitten”... boven alles stijgt uit: het „Goddelijke baren én scheppen”, of er was geen evolutie! Dat er nóg sterren ontdekt worden kunnen wij u verklaren, waar-dóór en waarom! En is doodeenvoudig. Al-leén omdat wij de levenswetten leerden kennen door de Goddelijke Terminologie!

De maan is en blijft nú voor God... de „Al-ziel, de Almoeder” voor het Universum, omdat de „Alziel”... zichzelf vergeestelijkt en verstoffelijkt dóór dat lichaam, een graad van leven, waardoor de schepping met de Zon kon beginnen, waardoor de „Maan” het allereerste en wel „embryonale” bestaan voor ál het leven in dit Universum heeft geschapen en verlicht! Geef ons de mogelijkheid en wij verklaren voor uw leven die wetten van God en voor u zelf!

Wat nu in de ruimte leeft en wij moeten aangaan, leeft bovendien in de „wateren”! Wat is nu een Zee voor de mens, lezer? Water, vloeibare stof, voor 2/3 de Aarde bedekkend, maar wat is water? Ons water, lezer, wat is dat voor u en uw God? Of de geleerde, de Theosoof, de Rozenkruisers, uw spiritualisten het antwoord bezitten, Annie Besant, of Crisnamurti, onze Ramacrisna? Onze Ramacrisna wist in zijn tijd, hetgeen hier aanstonds volgt, niet; wij gaan thans dieper, doch hij legde voor ons denken en voelen de fundamenteen, zoals ook Socrates dat heeft gedaan. Wij gaan duizendmaal dieper dan Crisnamurti en zullen u dat bewijzen! En hij was de leraar voor de Theosofen, dat weet u zeker. Hier de bewijzen!

Het water voor moeder Aarde, is haar „Albron” geweest voor ál haar leven. Water bezit „ziel en geest” en een machtig gevoelsleven én persoonlijkheid. Het gevoelsleven van het water drukt u te pletter, schreven wij reeds, doch dat wil zeggen, luister even goed... dat gij uw eigen zelfstandigheid aflegt — op dat ogenblik dus door in het water af te dalen en uit uw dampkring treedt waarin u de eigen levensadem ontomen wordt! Dat is ook voor het staal en ijzer, schreven wij en is waarheid!

„Water”... lezer... is baring voor het leven. Wij zijn in de wateren geboren. Voor miljoenen jaren terug, was het „water” het „Moederschap” (dat het nog is, doch nu voor het huidige stadium, uw tijd; de wetten zijn niet veranderd)... één organisme als baring. In het water kregen wij onze geest en ons gevoelsleven; dus door de Aarde. Dat lichaam nu schiep eigen organismen, baarde dat leven en gaf het evolutie, totdat de mens het vis-stadium had bereikt. Al het leven door de wateren geboren ging met de mens uit de wateren vandaan en zette nu het landelijke leven voort. Ook het water schiep nu voor zichzelf, toen wij haar als Moeder hadden verlaten, een eigen evolutie, een eigen leven. Ieder zelfstandigheid schiep nieuw voortgegaan, nieuwe wedergeboorte, evolutie dus, om tot God terug te keren. We zien nu landelijk én waterlijk leven en hebben wij te aanvaarden!

Máár voordat het zover was, leefde dus ál het leven in haar schoot, miljoenen diersoorten, waaronder de mens! De „Alziel, het Al-leven, het Alvalder. en Moederschap”, ook het „Algevoelsleven” dus... gaf aan een planeet ál die Goddelijke eigenschappen. Uit die „Albron”, is het leven voor de planeten geboren, doch nú is het water een zelfstandigheid. Wij als mens kregen die zelfstandigheid te beleven en uiteindelijk in handen en begonnen wij aan dierlijk scheppen en baren!

Het water vertegenwoordigt dus nóg baring en schepping, doch nú voor het eigen leven, de vis en al haar dierlijke miljoenen soorten van organismen. Op het land, de begaanebare planeet, zette dus haar leven, het eigen bestaan, voort. Bloem en plant begonnen tot eigen evolutie, ook de dierenwereld. Maar elke vonk als organisch leven bezit een eigen zelfstandigheid, bezit vader- én moederschap en alléén door te baren én de wedergeboorte, stuwt dat leven zich voort en tot God, het „Albewustzijn”

terug, wáár véél leven God te vertegenwoordigen heeft. Immers, een slang en een krokodil, een inktvis, wormen en luizen, náscheping, die is er en nog dieper dan de Goddelijke „bestaans-schepping”, zo noemt men dat voor de Goddelijke Terminologie... is én blijft náscheping en lost in de sfeer der Aarde op. Bestaansschepping wil nu zeggen: ál het leven, dat tot het Goddelijke baren én scheppen behoort. Wat moeten wij met slangen in het Hemelrijk beginnen, met de inktvis, de worm, ga verder? Ook die enorme diepe werelden liggen thans voor ons open, omdat wij weten wáár de Goddelijke schepping ophoudt te bestaan en beleven wij die náschepingen voor het dierenrijk! Al die scheppingen zijn door „rotting” ontstaan. Uw prachtige vlinder, is náscheping en ziet gij niet in de Hemelen, omdat dit diertje uit rotting geboren is, leven én kleur als eigen zelfstandigheid kreeg. Indien het een troost voor u is, is er één soort vlinder, die het Goddelijke „AL”-stadium vertegenwoordigen moet, doch dat is nu niet te omvatten voor uw gevoelsleven. Wellicht later!

Hierdoor ziet u, lezer... dat het water als „Moeder” God te vertegenwoordigen heeft en niet alléén een Zee is om er over te varen, niet zo maar ontstaan is, omdat er regen gevallen is. De zee is voor ál het leven van God „Moederschap”, een organisme, hét magtige lichaam, dat ons en het dier en bloem en plant, het eigen bestaan en onze eigen zelfstandigheid gaf en móét de wetenschap aangaan!

Maar voor ons gevoelsleven ligt „Moeder” Water volkomen open. Bent u al zover, Bioloog? Is u zover, Theosoof? Rozekruiser, spiritist?

Al die miljoenen levens nu, door „Moeder Water” geboren en ontstaan, kennen wij, omdat wij iedere levenswet als organisme, volgens de Goddelijke evolutie kunnen volgen! Eerlijk, onze grote Ramacrisna was nog niet zover! Maar ook uw Annie Besant, onze Crisnamurti niet, noch Blavatsky!... Doch wij zeggen: zij legden voor deze eeuw Goddelijke fundamenteen. We zullen het u zeggen: wij zetten hun werk en taak voort! Wij zijn het ook! Worden wij door de Theosofie aanvaard? Is men vergeten, wat Annie Besant in haar leven heeft gezegd? De Theosofie wacht op de eigenlijke Meester, lezer!... Misschien bent u het ook... maar die meester is er nóg niet! Nú zeggen wij: wij zijn het! Wij alléén zijn het voor uw Westen en voor het Oosten! Wordt wakker, schreven wij en komt tot éénheid! Doch gij zult bidden.

De Meesters zijn er nu! Máár, ze zijn niet onder uw midden geboren. Ze komen van ver weg, spreken anders dan gij doet en kunt, doch ze zijn het! Indien wij als gij spraken, stonden wij nóg voor dat doe punt, begrijpt ge dit niet? Wij wachten af!

Het „Water” als „Moederschap” lezer... is in al die miljoenen jaren die voorbij gingen in niets veranderd. De levenswetten uit haar gevoelsleven bezit nu elk organisme, doch door haar baring en zelfstandigheid dus... door de Albron” vanuit het „Proto-Plasma” geboren, kreeg de „Aarde” die taak te verrichten en wij als mens ons eigen leven en de zelfstandigheid! Is het niet doodgevoelen, nu wij God leren kennen? Denkt u al iets anders? Dit is nu Goddelijk denken en voelen en eerst nú krijgen wij geluk en ruimte te beleven, is onze liefde ontzagwekkend!

„Water” is dus niets anders dan een Goddelijke ruimte voor de baring en schepping! „Water” is voor ál het leven op Aarde, de „Moeder” geweest! Het „Water” gaf ons die Goddelijke levenswetten te beleven. Moeder... wij hebben het nu tegen u als mens... als uw kindje in uw leefs, moeder... is dat precies hetzelfde. De zelfde wet dus, als wij in de wateren hebben beleefd. U voelt het zeker, die wetten zijn niet veranderd, doch thans voor de menselijke zelfstandigheid, doordat de mens „Mens” zou worden, doch de mogelijkheden voor de baring en schepping leven nóg in u, als gij als moeder uw kind leven geeft, straks baart. En nu is dát het uit de wateren heengaan! Tussen nu en toen liggen miljoenen levensjaren, lezer... máár, wat zegt dat, voor God is er immers geen tijd. Wij zijn eeuwigdurende wezens!

Wat is nu het „vruchtwater” moeder? Zoals Moeder „Water” dat voor haar miljoenvoudige proces, voor ál het leven op Aarde heeft moeten beleven, is nu voor ál haar organismen een zelfstandigheid geworden, eigen bezit dus, doch de levenswetten voor wedergeboorte én baring en scheppen zijn niet veranderd!!!

Is het niet eenvoudig, nu wij door de schepping heen kijken, lezer? En is dit nú zó gek voor de jeugd? Is de jeugd nu niet een openbaring? Wist gij dit, moeders en vaders voor uw leven en persoonlijkheid? Moeten wij nóg langer de jeugd dom laten? En dacht ge niet, dat miljoenen meisjes en jongens met open mond zouden luisteren, nú zij het „Goddelijke Woord” ontvangen? Eén kwartiertje in de week, vragen wij slechts... Majesteit.....! Waarover wij het reeds hadden, geloof het nu, zijn duizenden boeken te schrijven. Zo enorm is alles. Maar wij lopen ons te pletter! De Theosofen hebben hun „Meesters” niet herkend! Dát is waarheid, lezer... maar wij zijn er toch!

Millioenen levenswetten kunnen wij nu volgen en ontleden, lezer. Niemand op Aarde weet iets af van het probleem: waarom de paling tot de Zee terug keert. Wij verklaren u al die wetten en problemen; eenvoudig is het! Ook Darwin leren wij Goddelijk te denken, de Psycholoog, Bioloog, Geoloog, Godgeleerde en de Astronoom. Elke geestelijke faculteit ligt niet alleen vóór het gevoelsleven voor óns leven en menselijk denken open, doch wij verklaren het „Vader-én-Moederschap”... de wedergeboorte, de eigen evolutie, de persoonlijk-

heid! Wij vertegenwoordigen nú — schreven het reeds — ál de geestelijke faculteiten voor de mens en God, omdat wij die ruimtelijke studie hebben volbracht! Wáár... dat weet u nu!

Waarom er „zoet en zout” water is, kent u dat? Wat is uitdijning voor al het leven, als stof en als geest? Ook dat is te verklaren en betreden wij het gevoelsleven van „Moeder Water”, niet alléén haar kracht en persoonlijkheid dus, doch haar atmosfeer, haar opbouw, haar dampkring, haar zuiveringswetten voor haar eigen organisme. Wat voor u als mens langen zijn, is voor „Moeder Water” haar atmosfeer, het zoutachtige water krijgt thans betekenis voor de mens en is nu iets anders! Zo gek nog niet? Dit is het! Maar, wist gij dat alles, Theosoof? Is uw Professor in staat u al deze Goddelijke levenswetten te verklaren? Néén... vraagt het hem, of hij draait om de Goddelijke werkelijkheid heen. Hij kan u niet antwoorden, omdat hij praat en geleerd is door het bezit van Blavatsky en de grote anderen! Doch wij krijgen het nu van hun persoonlijkheid te zien en ontvangen hun Goddelijk weten! Daarom zijn wij nu de „Meesters”... de „Ingewijden”... voor u allen!

Nog géén bewijzen voldoende om uw hoofd te buigen voor de Cosmische Meesters? Thans, Theosoof, is het contact bovennatuurlijk! Wij zijn dag en nacht met hen één en geven het aan uw leven door. Niets anders is het! Wij willen géén slaaf zijn, wij zijn bewust! Zij legden hun levens in onze handen! Wij mogen dankbaar zijn dat zij terugkeerden! Lieflijk wordt alles, ons éénzijn is Goddelijk bewust; als wij tot u allen spreken: **zijn zij er ook!**

Nog langer talmen en voortgaan en u zelf en de mensheid splitsen? Ga uw gang! Wij legden fundamenteen, Indien u alles van ons wist? Wij blijven deemoedig maar aanvaarden van uw bewustzijn géén almoes meer, indien gij het weten wilt. Wij willen álles bezitten en dat álles betekent, dat gij naar zit en luistert, niets anders meer hebt te doen, dan luisteren en een andere taak ligt gereed! Doch wij geven nú „College”! Voor miljoenen mensen, mannen en vrouwen geven wij nu „Goddelijk College”! Is dit nog niet voldoende? Kunt gij nóg niet tot een besluit komen? Wij gaan dan nog even verder, zullen u tot het Universele duizelen dwingen! Wij duizelen niet meer, dat is voorbij! Wij zijn kinderlijk gelukkig en speelt zuiver. Wij dragen géén lakens om onze schouders! Daarom hebt ge ons nog niet ontmoet! Wij spelen niet voor „Christus”, niet voor Profeten. Wij zijn kinderen gebleven! Wij dulden ook niet langer die opschik, uw duur gewaad. Het zijn franjes! Wij zullen u bewijzen, dat wij op beide benen bleven staan, maatschappelijk bewust bleven, Niemand herkende ons, ook al lopen wij tegen uw persoonlijkheidje op, gij kent ons niet... omdat wij, als gij, Europees zijn, kinderen. Is dat nog niet voldoende?

Máár, wij glimlachen, hebben geluk, zijn gelukkig; door álles beleven wij Goddelijke pret, doch doorzien al het leven op Aarde! Wij zitten naast u in de Bios, lopen u op straat nooit omver, wij zweven, omdat de God van al het leven in ons leven ontwaakt! Is

Wij zijn mensen gebleven! Dát is ons verteld, wij staan onder die macht en móeten doodeenvoudig het menselijk leven beleven! Of wij staan alléén! Hebben mooie gewaden hiervoor iets te betekenen? Het zijn franjes! Bij óns krijgt ge geen meesterschap cadeau, dat is niet langer te koop, gij moet dat door uw studie eerst verdienen en dan bewijzen! Het is mogelijk, doch nu géén drukte, geen hoogmoed, Zij allen, die hun levens hebben gegeven, hebben ons ook dát geleerd en opgelegd! Maar gij zult ons liefhebben met geheel uw hart, ook wij! Omdat wij u die bewijzen geven. Wij zijn het!

Darwin; nú even miljoenen tijdperken terug en eerst nu ziet ge, wáár de „Aap” geboren is! Terug tot de „Maan”, háár stadium nu, lezer, voor de mens en God en gij kust moeder Aarde met uw lippen, zo diep is nu uw menselijke liefde geworden voor ál het leven van God! Dát ook, Theosoof, kennen wij. Wij hadden het nog maar over moeder Aarde. Nu terug tot ons Universum en daarvan de levenswetten verklaren. Theosoof, daar kennen Blavatsky en Crisnamurti niets van. Máár... wij vertegenwoordigen hun levens en hun denken. Wij bedoelen, Annie Besant en de groten, de allergrootsten. Wij zijn voor deze eeuw duizendmaal dieper en bewuster!

En ook dat is te begrijpen, omdat nú de geest móet ontwakken. De „Mens”!

Ach, gij, die over evolutie te beslissen hebt, een kort kwartiertje voor de Radio..... en heél de mensheid zit te luisteren!

Aan U allen het ons te schenken!

Uw dankbare Marja-Radjany

Copyright - Nieuwsblad, Heemstede.

VEILIGHEIDRECORD VAN DE
PARIJSE METRO

Sinds 10 Augustus 1903 heeft de Parijse Metro geen enkel ongeluk met dodelijke afloop gekend. Na het beruchte ongeluk in 1903, toen de Metro pas was gebouwd, is alles in het werk gesteld om de veiligheid van de reizigers zo hoog mogelijk op te voeren. Daartoe werd de elektrische stroom van de verlichting gescheiden van de dubbele elektrische stroomkring die voor de tractie dient; deuren die niet van binnenuit door duwen opengingen, werden vervangen.

Elke mechanische uitschakeling van een wagenstel wordt dadelijk kenbaar gemaakt in alle andere door het aangaan van twee rode lichten, waarop onmiddellijk stilstand volgt. Elke lijn is autonoom. Er zijn geen grote afstanden tussen de stations, waardoor de treinstellen vaak behoorlijk grote smelheden kunnen bereiken. Anderzijds kan de trein niet vertrekken, wanneer de rem niet werkt.

Daarbij worden de bestuurders bijgestaan door de conducteurs, die zelf ook deelnemen aan het besturen. Een tenslotte controleert het personeel van de technische dienst elke week, buiten de vaste controle om, zeer serieus al het materieel. Bovendien worden om de 75.000 K.M. de motorwagens en om de 150.000 K.M. de wagons compleet uit elkaar genomen ter revisie van alle onderdelen.

De nieuwste „LADY TOPPER”

Jacques Fath, de grote Parijse modekoning, heeft in zijn nieuwste collecties mantels en losvallende jasjes de ceintuur een enorm belangrijke rol laten spelen. Een ceintuur, die tot oorspronkelijk doel heeft het accentueren van de taille, heeft hij óf laten stijgen óf laten zakken.

Theoretisch lijkt deze verplaatsing tot een mislukking gedoemd, want als we in onze geest een ceintuur zien geplaatst onder de oksel of zowat onder de heup om twee uitersten te noemen, (die echter wel degelijk in Fath's ontwerpen te zien waren) dan moeten we onwillkeurig lachen, maar heus, beste lezeressen, het effect is prachtig, dus verdringt hier de praktijk een theoretische stelling. Naar onze mening deden de lage ceintuurs het echter het best en daarom hebben wij gemeend om voor onze lezeressen ditmaal eens een damestopper te moeten brengen, bij welk ontwerp de nieuwe ceintuurpositie is toegepast.

In het voorpand wordt een groot knoopsgat gemaakt, waaruit de ceintuur, die 10 cm. breed is, te voorschijn komt en daar met twee knoopjes sluit op het pand. De ceintuur loopt dan onder de zijnaad door en komt op de rug weer te voorschijn, ook weer door zo'n groot knoopsgat, dat echter hier enige centimeters lager ligt dan in het voorpand. De ceintuur loopt op de rug door en krijgt daar een over-slag, die ook met twee knoopjes op de andere ceintuurheeft wordt vastgezet!

Verder is het jasje vrij eenvoudig. De mouw is laag ingezet, ook dit is een détail van de laatste mode, dat succes heeft. De kraag loopt in één lijn door met de revers, iets, dat vooral te zien is bij de Amerikaanse joppers.

Langs mouwznet en kraag aanzet wordt ter garnering een opstiksel aangebracht, zoals de tekening duidelijk zien laat! Bij alle patronen delen dienen naden en zomen te worden bij geknipt.

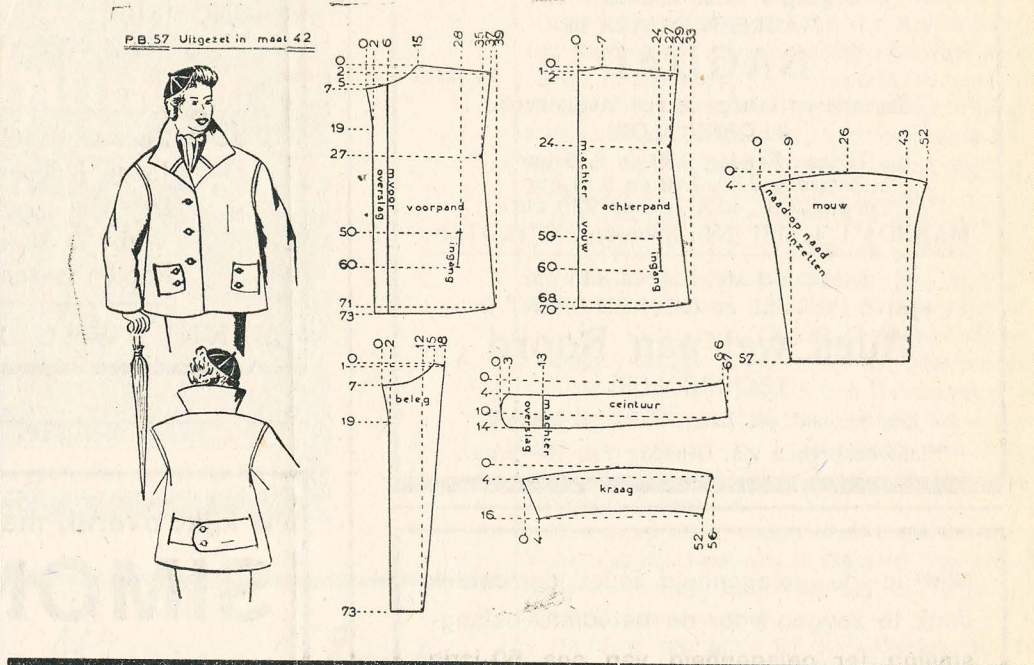
Ons patroon is uitgezet in maat 42. De getallen bij de stippellijnen duiden centimeters aan. Bij het kiezen van het materiaal voor onze toppe, houden we er rekening mee, dat ruige, langharige stoffen het mooiste effect geven, zoals alpaca, langpolig teddybeer of ratiné. Vooral de laatste stof is door haar weefwijze heel geschikt.

Bij een stofbreedte van 150 of 140 cm. nemen we 2 meter, alsmede 2½ meter voeringstof van 90 cm breed. Tussen kraag en beleg komt linen. De ceintuur wordt gevoerd met de voeringstof.

Bestellen.

Knippatronen van dit model kunnen worden besteld bij de Pers-Patronendienst, postbus 35, te Utrecht. Bestellingen kunnen geschieden per postwissel of per brief met insluiting van postzegels á f 0.90.

Na ontvangst van het bedrag en volledige vermelding van adres, maat en nr. P.B. 57 wordt het patroon u omgaand toegezonden.

VOORJAARSGROENTEN

Welke huisvrouw heeft in de afgelopen weken niet verlangend uitgezien naar de tijd dat zij weer eens iets anders dan kool en hutspot op tafel kon zetten? Nu is het dan zo ver, dat de jonge voorjaarsgroenten weer in ons bereik komen! Wie de groenten mooi van kleur en goed van smaak wil houden, kookt ze kort en dient ze op, zodra ze gaar zijn, met wat melk of in een melksaus, of met een klontje boter of margarine er door.

Een geliefd voorjaarsgerecht is altijd de stampot met rauwe groente. Bij het klaar-maken hiervan raden we U aan, de groente fijn te snijden tegen de tijd dat de aardappelen gaar zijn. Dan maakt U een vrij stijve aardappel-puree met wat melk en roert de groente hierdoor, tot op de bodem. Nu moet de stampot nog heel even verwarmd worden, zodat de groente warm is en toch rauw blijft. Wanneer U het gerecht dan meteen op tafel zet, is het heerlijk en kunnen we met overtuiging zeggen: eet smakelijk!

Postelein in een melksaus.

1½ kg. postelein, 2 dl. melk, 30 gr. bloem of maizena, zout, (boter of margarine, een snede oud brood).

De postelein van de worteltjes ontdoen en in ruim water een paar maal wassen. De groente laten uitlekken en grof snijden. De groente zonder water in een gesloten pan aan de kook brengen. Na een paar minuten de massa omleggen. Wanneer de inhoud van de pan kookt, het vuur temperen. De groente gaar koken in ongeveer 15 minuten en uit de pan nemen.

De bloem of maizena met een weinig koude melk aanmengen, de rest van de melk aan de kook brengen en onder roeren het papje er in schenken. De saus even zachtjes laten doorkoken en de postelein er door roeren. De

groente op smaak afmaken met zout. Desgewenst reepjes brood in boter of margarine bakken en in de postelein steken.

Stampot van rauwe spinazie met gebakken uien en boterhamworst.

1½ á 2 kg. aardappelen, 300 á 400 gr. spinazie (hoe meer aardappelen, hoe meer groente), een paar uien, ongeveer 3 dl. melk, zout, boter, margarine of vet (azijn), 200 gr. boterhamworst in dikke plakken gesneden.

De aardappelen schillen, pitten en wassen. Ze opzetten met wat kokend water en met zout en gaar koken. Zo nodig het kooknat afgieten. De aardappelen fijn stampen en met de melk en boter, margarine of vet er een vrij stijve puree van maken. Tervijl de aardappelen koken, de uien schillen, snipperen en in heet vet lichtbruin bakken. De spinazie door de puree roeren. De stampot even flink verwarmen en zodanig nog wat aardappel of gekookte melk toevoegen. Deze stampot is zowel met als zonder een scheutje azijn zeer smakelijk.

We doen U hierbij twee manieren van op-dienen aan de hand.

1. De worst in blokjes snijden en met de uien door de stampot roeren.

2. De plakken worst (met de velletjes erom) kort bakken en dan de uien in de kookpan bakken. De uien in de zo ontstane „worst-bakjes” leggen en deze apart bij de stampot geven.

Spinaziesla.

100 gr. spinazie, een stukje prei, een bosje radijzen, een gekookte aardappel, olie, azijn, zout (of aroma).

De groente schoonmaken en wassen. Olie, azijn en zout of aroma dooreenroeren. De prei snipperen, de radijzen op een paar na „grof” hakken en de aardappel in blokjes snijden. Deze ingrediënten met het sausje vermengen en dit er enige tijd in laten trekken. De spinazie goed laten uitlekken, fijnsnijden en met de overige ingrediënten vermengen. De sla garneren met halve radijsjes.

Rabarber met yoghurt.

½ kg. rabarber, een kopje water, een paar eetlepels krenten, ongeveer 100 gr. suiker, aardappelmeel, ½ l. yoghurt, rode jam.

Van de rabarberstelen het blad en het stukje aan de onderkant afsnijden. De stelen wassen en klein snijden. De krenten wassen en in een weinig water weken. De rabarber en de krenten met het water opzetten, zachtjes gaar koken en zodanig nog fijn roeren. Het moes met suiker op smaak afmaken en koud laten worden. Wanneer het moes te dun is, het bijbinden met wat aangemengd aardappelmeel.

De yoghurt uit de fles in een schaal schudden, even gladroeren en er suiker naar smaak aan toevoegen. Het rabarbermoes op de yoghurt uitstrijken en in het midden ervan een lepeltjes jam leggen.

Rabarberdrank.

Gekookte rabarber laten uitlekken. Het kooknat vermengen met karnemelk of yoghurt en zoeten met witte bastersuiker. De rabarber naar verkiezing tot moes roeren, met suiker vermengen en als nagerecht geven.

MOZAIEK

Een tocht door de bollenstreek brengt velerlei verrassingen. De kleurige velden zagen we net als vorig jaar en vijf en tien jaar geleden. De praalwagens met veel zorg opgemaakt en de een weer beter geslaagd dan de andere, alsook de mozaïeken..... steeds kunstiger.

Het was een van deze mozaïeken die onze aandacht trok, of beter, de plaats waar het was aangelegd... namelijk op het fraaie landgoed „De Hartekamp”, terwijl het mozaïek, hoewel kunstig vervaardigd, reclame maakte voor een van onze vele margarineoortjes!

In gedachten gingen we enige honderden jaren terug; troffen een vergelijk met thans en betreurde wat eens „De Hartekamp” was geweest, een statige buitenplaats.

Wat blijft er over van traditie en waardigheid naar buiten? Wat zal er overblijven van het mooie interieur binnen? We moeten er niet aan denken. Maar gezien de misplaatste reclame voor surrogat-boter geeft dit niet veel hoop.

BURGERLIJKE STAND

GEBOREN: Elisabeth Wijnanda, dr. van R. Meijer en W. van Manen; Ingrid Theresia Paulina, dr. van J. W. Francken en I. Th. Alofs; Andras Jan, zn van T. Berkemeijer en Z. J. Cziglén.

ONDERTROUWD: A. M. Timmers en F. L. Damen; L. J. Zielstra en A. van Wessem; B. Stribos en E. Ploeg.

GETROUWD: G. H. Willard en J. A. P. Koelmeijer.

OVERLEDEN: F. H. van Emmerik, 57 jaar; H. E. Cracau, 61 jaar; C. J. van Tilburg, 65 jaar; I. J. Boender-Bergsma, 69 jaar.

Cliché Elseviers Weekblad

Top Naeff, die behoorde tot één onzer bekendste Nederlandse schrijfsters, was daarnaast ook toneelcritica en als zodanig was zij ongeveer vijftien jaar een zeer gewaardeerd medewerkster aan „De Groene Amsterdammer.” (1914—1931). Dit afscheid van „De Groene” betekende voor de schrijfster een zeker vaarwel aan Amsterdam en gaf haar aanvankelijk meer leegte dan verlichting.

Antoinette van Rhijn-Naeff werd op 24 Maart 1878 te Dordrecht geboren als dochter van Johan Reinhard Naeff en Anna Cornelia Vriesendorp. Wie aan Top Naeff denkt, denkt direct aan haar meest bekende meisjesboek „Schooldiyden”, dat in 1900 het licht zag en dat nog altijd graag wordt gelezen. Daarna volgden „De Tweelingen”, „t Veulen” en „In den Dop”. Romans: „De Dochter”, het zeer

bekende „Voor de Poort”, „De stille Getuige”, „Offers” en „Een huis in de rij”. Maar haar grootste roem heeft zij toch verworven met haar voortreffelijke novellenbundels en haar schetsen als: „Oogst”, „Klein Avontuur”, „Voorbijgangers” en vooral het vrage „Letje, of De weg naar het geluk”, welke bundel ten onrechte wel eens een roman werd genoemd. Top Naeff heeft ook een viertal toneelstukken op haar naam staan: „De Genadeslag”, „Aan flarden”, „Het Weerzien” en „Zie de maan schijn...”.

Haar toneelkritieken werden later verzameld in een viertal bundels onder de titel „Dramatische Kroniek”. Ook schreef zij een studie over Willem Royaards (1947), over Charlotte van Stein en over twee toneelspeelsters (Sarah Bernhardt en Eleonora Duse). Merv. Naeff huwde in 1905 met de arts W. H. van Rhijn, zij was mede-oprichtster en ere-lid van het P.E.N.-centrum voor Nederland.

Van de hand van Top Naeff verscheen tenslotte in 1950 „Zo was het ongeveer”, waarin zij eindelijk haar eigen leven weergeeft. Want Top Naeff had nu eenmaal het land om geïnterviewd te worden. Met lichte ironie getint, haar stijl eigen, beschrijft zij hierin vaak op poëtische wijze alles wat zij in tien jaar geleden, succesvolle schrijftersloopbaan heeft meegemaakt. Dit boekje waarvan in 1951 een tweede druk verscheen, zou ik warm in Uw aandacht willen aanbevelen. Hier volgt een fragment uit dit belangrijke boekje, waarin Top Naeff's liefde voor het toneel duidelijk tot uiting komt:

„Zonder vooralsnog nieuwe pogingen er het nationaal repertoire uit te breiden, bleven mijn illusies om de schouwburg zweven. Pecunia causa genoeg nement met het schellinkje, heb ik mij in deze hoge regionen weinig behoeven te ontzeggen. Een welk een toneeltijd werd dat allengs in Europa! In Parijs, Londen, Wenen en Berlijn. Hoeveel jonge geestdrift juist op de bovenrangen, waar ik als een dankbaar „enfant du Paradis” met mijn kin op de ijzeren leuning mij geen voetbreed van mijn plaats liet dringen. Met de jaren bevorderd tot parket en stalletjes, zijn deze genietingen er misschien niet minder op geworden, maar wanneer ik nu met mijn toneelbril op, fauteuil d'orchestre aan die gelukkige uren terugdenk; aan Eleonora Duse als „La dame aux camélias”, aan Max Reinhardt's „Schall und Rauch” Unter den Linden, waar hij zelf de oude Loeka speelde in „Nachtsyl”, aan Lucien Guity, aan Forbes Robertson's Hamlet, ademloos en bekaf bevonderd van een staanplaatsje in de Londense „pit”, dan geloof ik dat ik er toen toch een zintuig bij heb gehad en met het blote oog deze onvergetelijken keek tot in hun diepst verborgen ziel”.

Met Top Naeff is een zeer begaafde schrijfster en critica heengegaan, die we node in de rij der letterkundigen zullen kunnen missen.

MENSELIJKE ONTWIKKELING

door: MARJA-RADJANY.

„DE MENS“... DE GODDELIJKE „TERMINOLOGIE“
EN ZIJN ZELFSTANDIGHEID.

XXXI.

Alléén door de „Goddelijke Terminologie“... lezer, leert de mens zich kennen, daarenboven zijn zelfstandigheid, als mens, als Goddelijk leven, als persoonlijkheid. De mens denkt niet door zijn hersenen, doch door het gevoelsleven, hersenen zijn organen, die het gevoelsleven opvangen en doorsturen tot andere organen en is het „uurwerk“ Mens. Bezit ge geen taal om uw gevoelens te verstoffelijken, dan kunt ge slechts geluiden maken, doch de werking en de te volgen gevoelens door de hersenen blijft één wereld. Door de Goddelijke Terminologie, de levenswetten dus... leren wij al die machtige gaven kennen en zijn bovendien te ontleden en te verklaren. Nu wordt alles eenvoudig, zelfs de diepste problemen voor de mens liggen open voor zijn persoonlijkheid, want God heeft niets verborgen gehouden voor Zijn leven, niets!

Een planeet is moederschap. De Zon is voor de mens een „zij“, doch de Zon is niets anders dan vaderschap voor het Universum als organisme. Het bewijst dat de Astronoom het Universum, Zon en Maan nog niet kent.

Een bloem is vrouwelijk, doch de eigenlijke bloem is mannelijk, omdat de bloem vanuit haar bron nieuw leven geschapen heeft en de bloem is! En ook daarin ziet ge weer het Universum terug, tot de „Albron“ er in is waar te nemen, voor elke bloem. Voor het Universum, wij hadden het daar reeds over, zien wij bewust moeder- en vaderschap en onbewuste baring en schepping. De planeten, die géén leven hebben voortgebracht, vertegenwoordigen

terug, wáár véél leven God te vertegenwoordigen heeft. Immers, een slang en een krokodil, een inktvis, wormen en luizen, náscheping, die is er en nog dieper dan de Goddelijke „bestaans-schepping“, zo noemt men dat voor de Goddelijke Terminologie... is én blijft náscheping en lost in de sfeer der Aarde op. Bestaansschepping wil nu zeggen: ál het leven, dat tot het Goddelijke baren én scheppen behoort. Wat moeten wij met slangen in het Hemelrijk beginnen, met de inktvis, de worm, ga verder? Ook die enorme diepe werelden liggen thans voor ons open, omdat wij weten wáár de Goddelijke schepping ophoudt te bestaan en beleven wij die náschepingen voor het dierenrijk! Al die scheppingen zijn door „rotting“ ontstaan. Uw prachtige vlinder, is náscheping en ziet gij niet in de Hemelen, omdat dit diertje uit rotting geboren is, leven én kleur als eigen zelfstandigheid kreeg. Indien het een troost voor u is, is er één soort vlinder, die het Goddelijke „AL“-stadium vertegenwoordigen moet, doch dat is nu niet te omvatten voor uw gevoelsleven. Wellicht later!

Hierdoor ziet u, lezer... dat het water als „Moeder“ God te vertegenwoordigen heeft en niet alléén een Zee is om er over te varen, niet zo maar ontstaan is, omdat er regen gevallen is. De zee is voor ál het leven van God „Moederschap“, een organisme, hét machtige lichaam, dat ons en het dier en bloem en plant, het eigen bestaan en onze eigen zelfstandigheid gaf en móét de wetenschap aanvaarden!

leven hebben voortgebracht, vertegenwoordigen die halfbewuste baring en schepping, doch thans hebben zij een andere taak voor het organisme Universum te verrichten en is te verklaren. Nu ligt het Universum voor ons open! Volkomen! Niets is er meer of wij kennen de eigen zelfstandigheid voor dat planetenleven en bewustzijn voor God! Niets, alles spreekt vanuit de eigen zelfstandigheid tot de mens! Ook dat organisme móét dus een „ziel, geest en persoonlijkheid bezitten“... boven alles stijgt uit: het „Goddelijke baren én scheppen“, of er was geen evolutie! Dat er nóg sterren ontdekt worden kunnen wij u verklaren, waardóór en waarom! En is doodeenvoudig. Alléén omdat wij de levenswetten leerden kennen door de Goddelijke Terminologie!

De maan is en blijft nú voor God... de „Alziel, de Almoeder“ voor het Universum, omdat de „Alziel“... zichzelf vergeestelijkte en verstoffelike dóór dat lichaam, een graad van leven, waardoor de schepping met de Zon kon beginnen, waardoor de „Maan“ het allereerste en wel „embryonale“ bestaan voor ál het leven in dit Universum heeft geschapen en verlicht! Geeft ons de mogelijkheid en wij verklaren voor uw leven die wetten van God en voor u zelf!

Wat nu in de ruimte leeft en wij moeten aanvaarden, leeft bovendien in de „wateren“! Wat is nu een Zee voor de mens, lezer? Water, vloeibare stof, voor 2/3 de Aarde bedekkend, maar wat is water? Ons water, lezer, wat is dat voor u en uw God? Of de geleerde, de Theosoof, de Rozenkruisers, of spiritualisten het antwoord bezitten, Annie Besant of Crisnamurti, onze Ramacrisna? Onze Ramacrisna wist in zijn tijd, hetgeen hier aanstonds volgt, niet; wij gaan thans dieper, doch hij legde voor ons denken en voelen de fundamenteën, zoals ook Socrates dat heeft gedaan. Wij gaan duizendmaal dieper dan Crisnamurti en zullen u dat bewijzen! En hij was de leraar voor de Theosofen, dat weet u zeker. Hier de bewijzen!

Het water voor moeder Aarde, is haar „Albron“ geweest voor ál haar leven. Water bezit „ziel en geest“ en een machtig gevoelsleven én persoonlijkheid. Het gevoelsleven van het water drukt u te pletter, schreven wij reeds, doch dat wij zeggen, luister even goed... dat gij uw eigen zelfstandigheid aflegt — op dat ogenblik dus door in het water af te dalen en uit uw dampkring treedt waarin u de eigen levensadem ontnomen wordt! Dat is ook voor het staal en ijzer, schreven wij en is waarheid!

„Water“... lezer... is baring voor het leven. Wij zijn in de wateren geboren. Voor miljoenen jaren terug, was het „water“ het „Moederschap“ (dat het nog is, doch nu voor het huidige stadium, uw tijd; de wetten zijn niet veranderd)... één organisme als baring. In het water kregen wij onze geest en ons gevoelsleven; dus door de Aarde. Dat lichaam nu schiep eigen organismen, baarde dat leven en gaf het evolutie, totdat de mens het visstadium had bereikt. Al het leven door de wateren geboren ging met de mens uit de wateren vandaan en zette nu het landelijke leven voort. Ook het water schiep nu voor zichzelf, toen wij haar als Moeder hadden verlaten, een eigen evolutie, een eigen leven. Ieder zelfstandigheid schiep nieuw voortgaan, nieuwe wedergeboorte, evolutie dus, om tot God terug te keren. We zien nu landelijk én waterlijk leven en hebben wij te aanvaarden!

Máár voordat het zover was, leefde dus ál het leven in haar schoot, miljoenen diersoorten, waaronder de mens! De „Alziel, het Alleven, het Alvader- en Moederschap“, ook het „Algevoelsleven“ dus... gaf aan een planeet ál die Goddelijke eigenschappen. Uit die „Albron“, is het leven voor de planeten geboren, doch nú is het water een zelfstandigheid. Wij als mens kregen die zelfstandigheid te beleven en uiteindelijk in handen en begonnen wij aan dierlijk scheppen en baren!

Het water vertegenwoordigt dus nóg baring en schepping, doch nú voor het eigen leven, de vis en al haar dierlijke miljoenen soorten van organismen. Op het land, de begaanbare planeet, zette dus haar leven, het eigen bestaan, voort. Bloem en plant begonnen tot eigen evolutie, ook de dierenwereld. Maar elke vonk als organisch leven bezit een eigen zelfstandigheid, bezit vader- en moederschap en alléén door te baren én de wedergeboorte, stuwt dat leven zich voort en tot God, het „Albewustzijn“

Maar voor ons gevoelsleven ligt „Moeder“ Water volkomen open. Bent u al zover, Bioloog? Is u zover, Theosoof? Rozekruiser, spiritist?

Al die miljoenen levens nu, door „Moeder Water“ geboren en ontstaan, kennen wij, omdat wij iedere levenswet als organisme, volgens de Goddelijke evolutie kunnen volgen! Eerlijk, onze grote Ramacrisna was nog niet zover! Maar ook uw Annie Besant, onze Crisnamurti niet, noch Blavatsky!... Doch wij zeggen: zij legden voor deze eeuw Goddelijke fundamenteën. We zullen het u zeggen: wij zetten hún werk en taak voort! Wij zijn het ook! Worden wij door de Theosofie aanvaard? Is men vergeten, wat Annie Besant in haar leven heeft gezegd? De Theosofie wacht op de eigenlijke Meester, lezer!... Misschien bent u het ook... maar die meester is er nóg niet! Nú zeggen wij: wij zijn het! Wij alléén zijn het voor uw Westen én voor het Oosten! Wordt wakker, schreven wij en komt tot éénheid! Doch gij zult buigen.

De Meesters zijn er nu! Máár, ze zijn niet onder uw midden geboren. Ze komen van ver weg, spreken anders dan gij doet en kunt, doch ze zijn het! Indien wij als gij spraken, stonden wij nóg voor dat dode punt, begrijpt ge dit niet? Wij wachten af!

Het „Water“ als „Moederschap“ lezer... is in al die miljoenen jaren die voorbij gingen in niets veranderd. De levenswetten uit haar gevoelsleven bezit nu elk organisme, doch door haar baring en zelfstandigheid dus... door de Albron“ vanuit het „Proto-Plasma“ geboren, kreeg de „Aarde“ die taak te verrichten en wij als mens ons eigen leven en de zelfstandigheid! Is het niet doodgevoelen, nu wij God leren kennen? Denkt u al iets anders? Dit is nu Goddelijk denken en voelen en eerst nú krijgen wij geluk en ruimte te beleven, is onze liefde ontzagwekkend!

„Water“ is dus niets anders dan een Goddelijke ruimte voor de baring en schepping! „Water“ is voor al het leven op Aarde, de „Moeder“ geweest! Het „Water“ gaf ons die Goddelijke levenswetten te beleven. Moeder... wij hebben het nu tegen u als mens... als uw kindje in uw leeft, moeder... is dat precies hetzelfde. De zelfde wet dus, als wij in de wateren hebben beleefd. U voelt het zeker, die wetten zijn niet veranderd, doch thans voor de menselijke zelfstandigheid, doordat de mens „Mens“ zou worden, doch de mogelijkheden voor de baring en schepping leven nóg in u, als gij als moeder uw kind leven geeft, straks baart. En nu is dát het uit de wateren heengaan! Tussen nú en toen liggen miljoenen levensjaren, lezer.... máár, wat zegt dat, voor God is er immers geen tijd. Wij zijn eeuwigdurende wezens!

Wat is nu het „vruchtwater“ moeder? Zoals Moeder „Water“ dat voor haar miljoenenvoudige proces, voor ál het leven op Aarde heeft moeten beleven, is nu voor ál haar organismen een zelfstandigheid geworden, eigen bezit dus, doch de levenswetten voor wedergeboorte én baring en scheppen zijn niet veranderd!!!

Is het niet eenvoudig, nu wij door de schepping heen kijken, lezer? En is dit nú zó gek voor de jeugd? Is de jeugd nu niet een openbaring? Wist gij dit, moeders en vaders voor uw leven en persoonlijkheid? Moeten wij nóg langer de jeugd dom laten? En dacht ge niet, dat miljoenen meisjes en jongens met open mond zouden luisteren, nú zij het „Goddelijke Woord“ ontvangen? Eén kwartiertje in de week, vragen wij slechts..... Majesteit.....! Waarover wij het reeds hadden, gelooft het nu, zijn duizenden boeken te schrijven. Zo enorm is alles. Maar wij lopen ons te pletter! De Theosofen hebben hun „Meesters“ niet herkend! Dát is waarheid, lezer... maar wij zijn er toch!

Millioenen levenswetten kunnen wij nu volgen en ontleden, lezer. Niemand op Aarde weet iets af van het probleem: waarom de paling tot de Zee terug keert Wij verklaren u al die wetten en problemen; eenvoudig is het! Ook Darwin leren wij Goddelijk te denken, de Psycholoog, Bioloog, Geoloog, Godgeleerde en de Astronomen. Elke geestelijke faculteit ligt niet alleen vóór het gevoelsleven voor óns leven en menselijk denken open, doch wij verklaren het „Vader-én-Moederschap“... de wedergeboorte, de eigen evolutie, de persoonlijk-

heid! Wij vertegenwoordigen nú — schreven het reeds — ál de geestelijke faculteiten voor de mens en God, omdat wij die ruimtelijke studie hebben volbracht! Wáár... dat weet u nu!

Waarom er „zoet en zout“ water is, kent u dat? Wat is uitdijing voor al het leven, als stof en als geest? Ook dat is te verklaren en betreden wij het gevoelsleven van „Moeder Water“, niet alléén haar kracht en persoonlijkheid dus, doch haar atmosfeer, haar opbouw, haar dampkring, haar zuiveringswetten voor haar eigen organisme. Wat voor u als mens longen zijn, is voor „Moeder Water“ haar atmosfeer, het zoutachtige water krijgt thans betekenis voor de mens en is nu iets anders! Zo gek nog niet? Dit is het! Maar, wist gij dat alles, Theosoof? Is uw Professor in staat u al deze Goddelijke levenswetten te verklaren? Néén... vraagt het hem, of hij draait om de Goddelijke werkelijkheid heen. Hij kan u niet antwoorden, omdat hij praat en geleerd is door het bezit van Blavatsky en de grote anderen! Doch wij krijgen het nu van hun persoonlijkheid te zien en ontvangen hun Goddelijk weten! Daarom zijn wij nu de „Meesters“... de „Ingewijden“... voor u állen!

Nog géén bewijzen voldoende om uw hoofd te buigen voor de Cosmische Meesters? Thans, Theosoof, is het contact bovennatuurlijk! Wij zijn dag en nacht met hen één en geven het aan uw leven door. Niets anders is het! Wij willen géén slaaf zijn, wij zijn bewust! Zij legden hun levens in onze handen! Wij mogen dankbaar zijn dat zij terugkeerden! Lieflijk wordt alles, ons éénzijn is Goddelijk bewust; als wij tot u allen spreken: zij zijn er ook!

Nog langer talmen en voortgaan en u zelf en de mensheid splitsen? Ga uw gang! Wij legden fundamenteën. Indien u alles van ons wist? Wij blijven deemoedig maar aanvaarden van uw bewustzijn géén aalmoes meer, indien gij het weten wilt! Wij willen álles bezitten en dat álles betekent, dat gij neer zit en luistert, niets anders meer hebt te doen, dan luisteren en een andere taak ligt gereed! Doch wij geven nú „College“! Voor miljoenen mensen, mannen

De

Jacques Fath, heeft in zijn n... losvallende jasje langrijke rol late... oorspronkelijk de... de taille, heeft zakken.

Theoretisch lij... mislukking gedo... geest een ceintu... oksel of zowat o... sten te noemen, Fath's ontwerpen... we onwillekeurig... lezeressen, het eff... hier de practijk e... onze mening dede... ter het best en... om voor onze le... damestopper te n... werp de nieuwe

In het voorpan... gemaakt, waarui... breed is, te voors... knooppjes sluit op... dan onder de zijne... weer te voorschij... knoopsgat, dat ee... lager ligt dan in... loopt op de rug d... slag, die ook met... ceintuurheft wor...

Verder is het ja... is laag ingezet, o... laatste mode, dat... in één lijn door m... te zien is bij de

Langs mouwinze... garnering een ops... tekening duidelijk... delen dienen nade... geknipt.

Ons patroon is uitgezet in maat... tallen bij de stippellijnen duiden... aan. Bij het kiezen van het mat... onze topper, houden we er rekeni... ruige, langharige stoffen het mo... geven, zoals alpaca, langpolig te... ratiné. Vooral de laatste stof is... weefdichtheid prachtig.

Bij een stofbreedte van 150 of 140... we 2 meter, alsmede 2½ meter voor... 90 cm breed. Tussen kraag en be... nen. De ceintuur wordt gevoerd m... ringstof.

Knippatronen van dit model kun... besteld bij de Pers-Patronendienst... te Utrecht. Bestellingen kunnen... per postwissel of per brief met ins... postzegels á f 0.90.

Na ontvangst van het bedrag e... vermelding van adres, maat en n... wordt het patroon u omgaand toe...

Geheel onverwachts kwam het... de schrijfster Top Naeff, de eeuw... Woensdagavond 22 April in het... ziekenhuis te Dordrecht, de stad w... leven lang gewoond heeft, was ge... In ons nummer van 27 Maart j.l... nog een uitvoerig artikel aan dez... persoonlijkheid ter gelegenheid v... geboortedag. Het gemeentebestu... drecht, de stad waaraan zij haar h... pand, benoemde haar toen tot... Lang heeft zij die eretitel niet ku... want nog geen maand later onv... Nederlandse letterkundige were... een gevoelig verlies betekend.

Cliché Elseviers Weekblad

Top Naeff, die behoorde tot éé... kendste Nederlandse schrijfsters, naast ook toneelcritica en als zod... ongeveer vijftien jaar een zeer... medewerkster aan „De Groene... mer.“ (1914-1931). Dit afschei... Groene“ betekende voor de schrij... ker vaarwel aan Amsterdam en g... vankelijk meer leegte dan verlicht

Antoinette van Rhijn-Naeff w... Maart 1878 te Dordrecht geboren van Johan Reinhard Naeff en An... Vriesendorp. Wie aan Top Naeff d... direct aan haar meest bekende... „Schoolidyllen“, dat in 1900 het l... dat nog altijd graag wordt gelez... volgden „De Tweelingen“, „t Ve... den Dop“. Romans: „De Dochter

VEILIGHEIDSRECORD VAN DE
PARIJSE METRO

Sinds 10 Augustus 1903 heeft de Parijse Metro geen enkel ongeluk met dodelijke afloop gekend. Na het beruchte ongeluk in 1903, toen de Metro pas was gebouwd, is alles in het werk gesteld om de veiligheid van de reizigers zo hoog mogelijk op te voeren. Daartoe werd de elektrische stroom van de verlichting gescheiden van de dubbele elektrische stroomkring die voor de tractie dient; deuren die niet van binnenuit door duwen opengingen, werden vervangen.

Elke mechanische uitschakeling van een wagenstel wordt dadelijk kenbaar gemaakt in alle andere door het aangaan van twee rode lichten, waarop onmiddellijk stilstand volgt. Elke lijn is autonoom. Er zijn geen grote afstanden tussen de stations, waardoor de treinstellen vaak behoorlijk grote snelheden kunnen bereiken. Anderzijds kan de trein niet vertrekken, wanneer de rem niet werkt.

Daarbij worden de bestuurders bijgestaan door de conducteurs, die zelf ook deelnemen aan het besturen. En tenslotte controleert het personeel van de technische dienst elke week, buiten de vaste controle om, zeer serieus al het materieel. Bovendien worden om de 75.000 K.M. de motorwagens en om de 150.000 K.M. de wagons compleet uit elkaar genomen ter revisie van alle onderdelen.

Copyright - Nieuwsblad, Heemstede.

Uw dankbare Marja-Radjany